

Goede vrijdag

Binnenkomen in Stilte

Stem: Eeuwige wees ons genadig.
Gemeente: *Op U hopen wij.*
Stem: Wees onze sterkte, iedere dag,
Gemeente: *ook onze hulp in tijd van nood..*

Zingen: Lied 561 1-5

O Liefde die verborgen zijt

LvdK Gezang 176

m: W.R. Talsma
t: J.W. Schulte Nordholt

- 2 Hoe achtloos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.
- 3 De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.
- 4 O Liefde uit de eeuwigheid,
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,
- 5 Opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet,
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

Gebied

Verwoording van de schikking:

*Op deze gedenkwaardige dag
hangen zeven zwarte linten
in de kronkeltak
die symbool staan
voor vragen
van herkenning
Ben jij?
Het vragenvuur van Pilatus
en de bede van Jezus:
Waarom hebt Gij mij verlaten?
Het uitroepteken laat niets
aan duidelijkheid over
Het volk riep toch
Kruisig Hem!
Vijf rode rozen
die ondersteboven hangen
van pijn, verdriet en overgave.
Vader zij weten niet wat ze doen!
Door schaamte, rouw en verdriet
zijn de lantaarns gedoofd!*

Lezen Marcus 15: 1 (NBV21)

’s Ochtends in alle vroegte kwamen de hogepriester, de oudsten en de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Nadat ze Jezus geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden ze hem over aan Pilatus

Stem:

*De geestelijke macht,
de wereldlijke macht,
en die van de bezetter...
zij vonden geen redenen om hem te doden....*

*Dus bespotten zij hem
en geselden hem
en deden of hij, hun arrestant, een koning was
om hun gebrek aan bewijs en kwaad opzet te verhullen.*

De cantorij zingt samen met de gemeente

Stem:

*Zij koelden hun woede en hun onmacht
op zijn onschuld,
want hij maakte het hen moeilijk
hun onrecht en eigenbelang overeind te houden.*

De cantorij zingt samen met de gemeente:

Stem:

*En de schijn van recht, de huichelarij,
de willekeur, draait rond van
de geestelijke macht
naar de wereldlijke macht
naar die van de bezetter.*

*En eindelijk vonden ze een reden om hem te doden.
Een drogreden
een vals getuigenis,
een uit zijn verband gerukt verhaal.*

De cantorij zingt samen met de gemeente:

Stem:

*En de geestelijke macht
en de wereldlijke macht
en die van de bezetter
konden rustig slapen gaan.*

Zingen: 2, 3 en 4 door Cantorij en 5 en 6 Cantorij + gemeente

2. Drie-maal be-ticht van kwaad niet be-
 3. Drie-maal ge-vraagd om met mij te
 4. Drie-maal ge-vraagd of jij hem zou
 5. Drie-maal ver-geefs ge-zocht naar een
 6. Drie-maal be-ticht van kwaad niet be-
 dre-ven, drie-maal de wet der
 wa-ken, drie-maal zo moe zijn
 ken-nen, drie-maal ge-vlucht in
 re-den, drie-maal op-nieuw zijn
 dre-ven, drie-maal de wet der
 1. lief-de ge-ke-tend.
 2. jul-lie gaan sla-pen.
 3. ban-ge ont-ken-ning.
 4. on-schuld be-we-zen.
 5. lief-de ge-ke-tend.

Stem:

En toch,
 Temidden van belangen en partijen,
 Van politieke doelen en bedrog,
 Die dolgedraaide duivelsdans der macht,
 Stond daar de machtige bezetter
 Die zijn verdachte vroeg:
 Wat is waarheid?

Een vraag die stilte was

En zij vonden een reden om hen te doden.
 zo hadden de gebeurtenissen hun beloop.

Zoals zo vaak,
 zoals in alle tijden
 en overal....

Licht dat terugkomt?
 Hoop die niet sterven wil?
 Vrede die bij ons blijft?

Lezen Marcus 15: 17-20 (NBV21)

¹⁷ Ze trokken Hem een purperen gewaad aan, vlochten een kroon van doornen en zetten Hem die op. ¹⁸ Daarna brachten ze Hem hulde met de woorden: 'Gegroet, koning van de Joden!'. ¹⁹ Ze sloegen Hem met een rietstok op het hoofd en bespuwden Hem, en bogen onderdanig voor Hem. ²⁰ Nadat ze Hem zo hadden bespot, trokken ze Hem het purperen gewaad uit en deden Hem zijn kleren weer aan. Toen brachten ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen.

VERGEEF HET HUN, WANT ZIJ WETEN NIET WAT ZIJ DOEN

Stem

*De weg, die is gekozen ten einde gaan
Ontvluchting en ontsnapping steeds weer weerstaan
Bespot en uitgelachen, vernederd zijn
Slechts speelbal van hun luimen en domheid zijn
Beroofd en onbegrepen en naakt daar staan
Niet wetend wat zij deden, laat hen begaan*

Solo:

*Waarom?
Waarom?
Waarom?
Waarom?
Waarom?
Waarom?*

Solo:

*Vergeef het hun.
Oh God houd mij vast!*

VANDAAG NOG ZUL JE BIJ MIJ ZIJN IN HET PARADIJS

Cantorij zingt: “En op die tocht door duisternis”.

Solo:

Oh, God houd mij vast!

VROUW, DAT IS JE ZOON. DAT IS JE MOEDER

Stem:

*In alle eenzaamheid en lijden
blijft de angst om hen van wie je houdt,
die in gedachten bij je blijven,
-dat zij sterkt staan!-
Je beveelt hen
in elkanders liefde aan.*

*Hoe diep de ellende!
Zelfs de zon wordt verduisterd,
het licht wordt weggenomen van de aarde
van hen die daar leven
weg ook van hen die gaan tot het uiterste.*

Solo:

Oh, God houd mij vast

MIJN, MIJN GOD, WAAROM HEBT U MIJ VERLATEN?

Stem:

*Verlaten, oh, verlatenheid,
dat is het allerergste!*

Solo:

Oh, God hou mij vast!

*Wat mij rest, is overgave
overgave in den blinde.
Overgave.*

Solo:

Maar, God hou mij vast!

IK HEB DORST

Zingen: Lied 951: 1, 2 ‘Lieflijk licht’

HET IS VOLBRACHT

Stem:

*Wat wordt het stil!
Is alles uitgeleden?
Is alles nu gedaan?*

*Wat is het stil!
Is deze stilte vrede?
Is alles nu volbracht?*

*Het blijft zo stil,
zo stil in mij, zo stil rond mij
alles wordt zo licht, zo ruim.*

*En luidkeels roep ik om mij heen,
in die verwondering:*

Solo:

Het is volbracht!

VADER, IN UW HANDEN LEG IK MIJN LEVEN

Paaskaars wordt gedoofd. stilte

*Ook al sterft Jezus aan een kruis,
zijn levenslicht zal niet doven,
maar elders nog heerlijker stralen.
Als teken daarvan
is het licht van de paaskaars
over gebracht naar de 7 kaarsen..
Die kaarsen zullen blijven branden
ook als de paaskaars wordt gedoofd.*

Orgelspel lied 590

Stem:

*De aarde beeft
de bodem scheurt zich open
–grond onder mijn voeten-
niets zal meer zijn, zoals het was.*

*De onschuld stierf.
Is alles nu gestorven?
Het licht en het leven,
de waarheid die niet sterven kan?*

Zingen: Intro door cantorij,
1, 2 en 3 cantorij en gemeente.

1. La- ten wij dan nu be- gra- ven
2. La- ten wij dan nu de tra- nen
3. La- ten wij dan nu ver- zor- gen

wie zijn taak hier heeft ge- daan,
van ver- driet en van ge- mis,
wat er bleef van de- ze mens,

toe- ver- trou- wen aan de aar- de
la- ten val- len op de aar- de
we- tend dat zijn geest ge- bor- gen

met zijn woor- den ver- der gaan.
die ons wieg en ver- wo- ning is.
bij de Bron van al- les is.

Stof uit stof en as uit as.
Stof uit stof en as uit as.
Stof uit stof en as uit as.

Stilte

We verlaten de kerk in stilte